

Mire, como he podido comprobar en su intervención que por las razones que sean no tiene desde luego los datos de la situación y la plantilla de los bomberos forestales, se los voy a facilitar yo.

Mire, en concreto, estamos hablando de una plantilla de 713 trabajadores y trabajadoras, de los cuales en la actualidad 603 son fijos. Por tanto, la situación a la que usted alude de esa interinidad está afectando única y exclusivamente a 137 personas.

Mire, señora Gascó, he querido empezar mi intervención danto estos datos, o sea, una plantilla de más de setecientos trabajadores y trabajadoras, y unos problemas de interinidad y de concatenación de los contratos que afecta a unas cien personas.

Por tanto, lo que sí que le pido es que no magnifiquemos. Los problemas hay que desde luego solucionarlos y arreglarlos, pero lo que no se puede es generalizar que la plantilla de la SGISE, de la sociedad integral de servicios de emergencias es una plantilla inestable. Ni tampoco podemos generalizar que la situación de los y las bomberas forestales de esta sociedad es una situación absolutamente precaria, como al parecer están afirmando.

Usted ha mencionado el decreto ley, efectivamente el decreto ley de constitución de la empresa pública mercantil, que además establece la subrogación de todos los contratos y, como usted muy bien sabe, a través de la subrogación asumimos todo este personal en las mismas condiciones laborales que estaban en la empresa Tragsa.

De ese personal, como he señalado anteriormente, una parte eran fijos indefinidos y otra estaban en esa situación de interinidad, que evidentemente algunos de ellos, como estaban trabajando de una manera temporal y se concatenaban esos contratos laborales, la única forma de pasar directamente a ser fijos ha sido a través de procedimientos judiciales. La administración no tiene otra forma de poderlos hacer fijos, salvo los procesos de estabilización.

Los vaivenes de la jurisprudencia no son responsabilidad de la administración. Es cierto que todos estos trabajadores, insisto, que representan menos del diez por ciento de la plantilla han acudido a los tribunales y ha habido sentencias que los han reconocido indefinidos fijos. Y tras el cambio jurisprudencial, ahora se les reconoce indefinidos no fijos.

Insisto, la única vía para pasar directamente de esa situación de temporalidad concatenada a estabilidad es, o bien procedimiento judicial, como han hecho, o bien la vía de los procesos de estabilización, como son los que estamos trabajando; procesos de estabilización en los que, efectivamente, se tiene que dar una mayor relevancia a la experiencia, y también los conocimientos, igual que las pruebas físicas, se basarán también en esa experiencia. Pero le voy a dar un dato, señora Gascó, para que dejemos de hacer demagogia y no generemos alarma con la situación de la empresa.

Mire, han aumentado y se han beneficiado de una serie de condiciones laborales, que es una realidad, un 30 % más de incremento económico. Han pasado de ser simples brigadas forestales a la categoría de bomberos forestales, con reglamentos que prevén sus condiciones, que además regulan la situación de provisión y las mejoras, que regulan también

la segunda actividad, y es más, estamos trabajando en un convenio que también mira el mismo horizonte: mejorar sus condiciones laborales.

Creo que es importante hablar y trabajar desde la lealtad, no generar alarmas, porque solo desde ese punto de vista podremos mejorar la situación de una unidad de emergencias que es fundamental para el despliegue territorial y para abordar los incendios forestales o inundaciones, como han podido trabajar y como ustedes han podido ver muy bien este verano.

Nosotros vamos a trabajar en la estabilización de esta plantilla, por eso se han sacado ya las OPE y ahora se va a abrir un periodo de negociación también con los sindicatos...

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Vaja finalitzant, senyoria.

La senyora consellera de Justícia, Interior i Administració Pública:

...para poder fijar los criterios; los criterios para darles las máximas posibilidades de estabilización de empleo, pero, señora Gascó, siempre dentro de la ley y siempre no generando falsas esperanzas ni tampoco generando alarmas, porque cuando hablamos de servicios públicos esenciales hay que ser muy rigurosos.

Gracias. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria, per la seua intervenció.

Passem a la pregunta 488, formulada per la diputada Papi Robles, del Grup Parlamentari Compromís, al conseller d'Educació, Cultura i Esport, sobre la formació del professorat.

Quan vullga, senyoria.

La senyor Robles Galindo:

Gràcies.

Senyor conseller, la Xara, Ciutat de Cremona, Rajolar, Regina Violant; centres: l'Encantà, Playas de Orihuela, Evaristo Calatayud, Cardenal Tarancón, El Perelló, Rosa Serrano, San Juan de Ribera, Honori García, Nou Pedro Alcázar, Playa Flamenca, Ángel Esteban, Manjón Cervantes. Acabe de citar dèsset centres que estaven íntegrament en barracons i que, a dia de hui, són aules dignes on n'hi ha xiquets i xiquetes que estaven en barracons i que hui en dia tenen aules dignes.

Per què comence així la pregunta? La comence d'esta manera perquè estem escoltant últimament que sembla que el pla Edificant no està construint centres, i crec que cal posar negre sobre blanc aquelles coses que estan passant ja, que són una realitat i que de veres importen a la ciutadania. No solament passa en eixos dèsset centres, sinó que passa en altres centres que estan en construcció, passen també rehabilitacions i reformes que són fonamentals perquè no caiguen els centres i tingam un drama després, que no es pot solucionar en moltes ocasions. Jo crec que açò és una victòria col·lectiva, és una victòria col·lectiva que hem de verbalitzar i hem de celebrar també perquè és una victòria de xiquets i xiquetes, de famílies, del conjunt de la comunitat educativa, però també és una victòria dels ajuntaments i de la conselleria d'educació. No podem vanagloriar-nos que tot estiga bé perquè mentres quede un centre, una aula que no siga digna, no podem vanagloriar-nos, però jo crec que cal posar negre sobre blanc aquelles coses que es van aconseguint, no?, de la mà d'eixa cogestió entre ajuntaments i conselleria.

I, a més, és un èxit per a tota la societat perquè està generant ocupació, perquè no podem entrar en eixa dicotomia que allò públic lleva, resta inversió en allò privat, perquè estem generant ocupació, perquè estem fomentant també que les empreses del nostre territori puguen treballar, que també és una part de l'administració pública. I jo crec que és una alegria col·lectiva perquè ha canviat la mentalitat. La gent ara pensa que les escoles es fan; abans, quan la teua escola tenia un problema, donaves per fet que s'anava a conviure així. Quan en el cole de Montserrat es vivia en barracons, la gent del poble donava per fet que els barracons anaven a continuar i que els seus fills i filles s'anaven a educar ahí. Eixa concepció ha canviat en la societat i jo crec que açò ha de ser una alegria col·lectiva que també hem de mencionar.

Tot això per a tindre una educació digna, per a tindre unes instal·lacions dignes, però tot això perquè els xiquets i xiquetes es puguen desenvolupar d'una manera integral, bé, això sempre que alguna associació d'advocats cristians o alguna jutgessa negacionista els deixen, no?, que deixe que els llibres arriben a les aules, arriben als xiquets i xiquetes perquè tinguen eixa possibilitat de formar-se de manera lliure, que jo crec que també cal parlar d'alguns determinats sectors de la ciutadania o de la població que estan encoratjant perquè no s'eduque en llibertat, que tant esmenten en moltes ocasions.

Jo crec que l'Edificant és un èxit també de la cogovernança. Estem veient com centenars d'ajuntaments de qualsevol color polític estan gestionant de manera conjunta amb la conselleria, però també estem veient com allà, en algunes ciutats en les que governa el Partit Popular amb la seua capçalera al capdavant, estan negant-se a facilitar aules dignes en les seues poblacions. Jo crec que s'enganyen perquè si alguna cosa hem de fer en estes beneïdes cases en les que nosaltres estem, a dia de hui, és facilitar que totes les famílies tinguen accés i possibilitat de tindre fills i filles educats en espais dignes, no? Cadascú que faça amb la seua moral el que creu.

Per açò, conseller, jo crec que és important i li vull preguntar com valora vosté l'evolució del Pla Edificant des de 2017, perquè vull que es puga escoltar també en este plenari eixa avaluació seua.

Gràcies. (Aplaudiments)

(Ocupa la presidència el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta a la pregunta, té la paraula l'honorable conseller d'educació, o si vol des de la trona també pot.

Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta.

Moltes gràcies, senyora diputada.

Efectivament, valorem positivament i de forma satisfactòria, com no pot ser d'una altra manera, i efectivament com una victòria, com una qüestió positiva col·lectiva, no com una qüestió que ha fet en este cas este conseller o este govern, sinó que s'ha fet de forma col·lectiva entre tantíssima gent que ha lluitat per a millorar les infraestructures educatives del nostre país.

Sap què passa? Que quan u intenta explicar la qüestió concreta de la construcció de centres educatius, necessita també, doncs, donar el context necessari, i n'hi ha persones –i és així– que no comprendrien per què vam arribar a eixa eina, a construir eixa eina de l'Edificant i no directament que ho férem directament la conselleria. Doncs, bé, és molt senzill: som el territori que menys funcionaris té per habitant, som el territori que menys múscul públic té en l'administració de la Generalitat per a fer el que competencialment ha de fer, que és tirar endavant els centres educatius i poder garantir així l'educació de qualitat, som un territori que, malgrat l'infrafinançament, doncs, té voluntat i té necessitat de seguir educant als seus xiquets i xiquetes.

I precisament per això, en el govern del Botànic el que vam decidir és buscar totes les solucions possibles per a fer el que no s'havia fet en vint anys: que es posar al centre als nostres xiquets i xiquetes, posar-los als centres de veritat, posar als centres en espais que siguen de qualitat, i, al mateix temps, perquè puguen educar-se –com deia vosté– en llibertat, en una educació crítica, que els faça ser crítics a ells mateixos, també fins i tot amb la ideologia dels seus pares i, per tant, que puguen qüestionar-se seu tot i que puguen de veritat aprendre, i que puguen viure en igualtat, en llibertat, i que no estigueren tancats en un armari, com algunes entitats voldrien. Precisament per tot això, el que volem és construir centres educatius que els ajuden a eixe itinerari vital que és l'educació.

En eixe sentit, el balanç, com deia, és positiu, i és que ens vam marcar mil milions d'euros en adjudicació per al Pla Edificant i estan ja delegades actuacions per valor de 992 milions d'euros. Perquè es faça una idea, hem delegat en sis anys, en menys de sis anys, que està el Pla Edificant, doncs, més actuacions que totes les del govern anterior en vint anys. I no

només això sinó que, a més a més, hem arribat a un acord per a ampliar-la en 700 milions més. Per què? Perquè fa falta.

I resulta increïble, quan u arriba a un govern després d'haver recuperat durant temps l'autogovern, i especialment en els últims vint anys de govern de la dreta, i que més de cinc-centes centres educatius ens hagen demanat reformes importants o noves construccions, més de cinc-centes centres educatius que necessiten de 1.800. Com pot ser? Què es va fer durant tots eixos anys perquè ara ens toque fer actuacions en més de cinc-centes centres educatius? Últimament hem citat algunes notícies que pareix, no?, que aclarien un poc què és el que es feia en aquells moments. Però és que, per a nosaltres, eixa etapa no només l'hem deixada enrere sinó que, a més a més, ara estem executant cinc vegades més i estem en la línia de poder-ho fer sis i set vegades més. Perquè es faja una idea, només ara, al mes d'octubre, hem executat més de cent milions d'euros en infraestructures educatives. És cinc vegades més que tot l'any sencer de l'últim any del govern de la dreta.

Hui, possiblement, els puc dir que superarem amb escreix, no només aquest any sinó l'any vinent pel ritme de les obres. I això, com deia vosté, està generant no només que els xiquets i les xiquetes estiguen en millors condicions en els centres que ja estan acabats o que estan reformats, sinó llocs de treball, ocupació, per a més de 276 empreses valencianes, per a més de 276 empreses, més de sis mil treballadors que tenen feina gràcies a l'impuls públic, si?, allò públic que injecta a l'economia ocupació, i és necessari i per això també ho fem.

I mire, per què volem que eixe balanç siga –i és– satisfactori? Perquè allà on visitem ara els centres –com vosté deia–, les comunitats educatives no només creuen i veuen que està avançant sinó que, a més a més, també demanen qüestions qualitatives; ja no necessiten pensar només en tindre uns centres rajoles, és que ja poden pensar en un centre amb instal·lacions de qualitat, amb instal·lacions innovadores en patis coeducatius, com l'últim que vaig visitar a Canals, en què les xiquetes i els xiquets ocupen l'espai central i no es quede en la precarietat del passat, en les infraestructures del passat.

Per això treballem, i per això el Pla Edificant és un èxit col·lectiu de totes i tots, gràcies als ajuntaments de tots els colors polítics que estan treballant perquè això siga possible, gràcies a la societat valenciana que ens hem permés arribar a solucions i no al de sempre del passat.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Senyories, passem a la pregunta 970, formulada per la diputada Mercedes Ventura, del Grup Parlamentari Ciudadanos, al conseller d'Educació, Cultura i Esport, sobre la manipulació històrica en els llibres de text utilitzats en els centres educatius.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Ventura Campos:

Señoría, como dice mi compañero, Llopis, acabada la publicidad, vamos a lo serio.

Recientemente, un grupo de padres nos ha trasladado su inquietud en ver la redacción en un libro de texto de tercero de la ESO, un libro de texto de valenciano, de un instituto de Valencia, el siguiente enunciado, el anunciado dice: «El 9 d'octubre de 1238, Jaume I conquerí la ciutat de València, ens atorgà els furs i instaurà el cristianisme i el català com la llengua oficial. Aquests fets assenyalen el naixement d'un poble valencià, i per això d'aquesta data ha esdevingut la festa dels valencians».

Pero estas inconcreciones en este libro de texto no son nuevas; ya mi grupo parlamentario, en la anterior legislatura, en febrero del 2019, realizamos una queja de un informe de un experto independiente sobre el contenido de dos libros de texto que se utilizan en Bachillerato en la asignatura de Valenciano, denunciamos el galimatías de confusiones históricas deliberadas, en términos completamente anacrónicos, de denominaciones y delimitaciones territoriales inventadas, y nos encontramos que dos años después siguen las mismas inconcreciones y el señor Marzá no ha hecho nada al respecto.

Señor Marzá, usted me responderá que la elección de los libros los elige el centro, eso ya lo sabemos; me dirá que la *conselleria* no recomienda ni pública ni impone ningún libro; también me dirá, como me dijo la semana pasada en la comparecencia, que usted no llama cada noche a los 78.000 profesores para decirles qué hay que hacer, ¡faltaría más!, pero me parece vergonzoso que no denuncie estas incorrecciones existentes en los materiales curriculares, pero sí que denuncia públicamente que no van a respetar la decisión de una jueza ante las medidas cautelares de retirar treinta y dos libros donados por el Ayuntamiento de Castellón a los centros educativos por un presunto delito de odio. Sí que me gustaría que invirtiera el mismo esfuerzo y con la misma energía para también corregir estas inconcreciones.

¿Va a hacer algo usted al respecto de las quejas que han denunciado las familias?

Gracias. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta a la pregunta, té la paraula l'honorable conseller. Esperarem que la senyora Ventura arribe a l'escó.

Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta.

Efectivament, *retorno al pasado*. Després d'haver parlat de la realitat, ara tornem huit-cents anys enrere, ni més ni menys